

Bilag.

DE SAMVIRKENDE SOGNERÅDSFORENINGER I DANMARK.

København, den 1. februar 1963.

I anledning af, at der ved behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme er rejst spørgsmål om ophævelse af reglerne om fastsættelse af ligningsforhold i sognekommunerne, skal De samvirkende Sognerådsforeninger udtale følgende:

Samvirksomheden er enig i, at det vil være en fordel, at det enkelte sogneråd umiddelbart forud for det enkelte skatteår kan fastsætte udskrivningens fordeling — og dermed grundskyldpromillen — uden at være bundet af ligningsforhold, der er fastsat, inden man har kendskab til beskatningsgrundlagene og udskrivningens størrelse.

Efter De samvirkende Sognerådsforeningers opfattelse er det imidlertid af hensyn til skatteyderne vigtigt, at der i de enkelte kommuner er en vis stabilitet i beskatningen på de enkelte beskatningsgrundlag og denne beskatnings fordeling, således at der ikke fra år til år eller i takt med skiftende flertal i sognerådene sker for stærke forskydninger i beskatningen på de enkelte beskatningsgrundlag.

De samvirkende Sognerådsforeninger må derfor nærmest være indstillet på, at der bør sættes grænser for, hvor meget grundskyldpromillen skal kunne ændres, og skal i så henseende pege på den skitse til bestemmelser om sådanne grænser, der er omtalt i et brev af 31. december 1962 til indenrigsministeren fra samvirksomhedens under tegnede formand. Efter denne skitse skulle der fastsættes grænser for, hvor meget grundskyldpromillen kunne ændres inden for den enkelte vurderingsperiode og fra den ene vurderingsperiode til den næste.

Samvirksomheden er imidlertid med indenrigsministeren enig i, at de i skitsen optagne begrænsninger er for snævre. For så vidt der efter det for samvirksomheden oplyste er tanker fremme om at fastsætte grænserne således, at grundskyldpromillen i det andet, tredje og fjerde år i en vurderingsperiode ikke kan forhøjes eller nedsættes med mere end 6 i forhold til promillen det første år i perioden og i det første år i en vurderingsperiode ikke med mere end 6 i forhold til promillen det første år i den foregående periode, skal man meddele, at samvirksomheden i princippet intet har at indvende imod en sådan udvidelse af grænserne. Man tillader sig imidlertid at henlede opmærksomheden på, at den forholdsmæssige ændring af udskrivningen af grundskyld med en sådan fast promillegrænse vil være forskellig for kommuner med høj og med lav grundskyldpromille. I en kommune med en grundskyldpromille på 29 vil en forhøjelse eller nedsættelse med 6 således betyde, at udskrivningen af grundskyld kun ændres med lidt over $\frac{1}{5}$, medens en forhøjelse eller nedsættelse med 6 i en kommune med en grundskyldpromille på 16 vil betyde en ændring af grundskyldudskrivningen på over $\frac{1}{3}$. Fra samvirksomhedens side ville man derfor foretrække, at begrænsningen blev fastsat som en brøkdel af „udgangspromillen“. Til den påtænkte promillegrænse på 6 svarer således tilnærmelsesvis en brøkdelgrænse på $\frac{1}{4}$, som samvirksomheden for sit vedkommende kan tiltræde.

Dersom der bliver tale om så forholdsvis vide grænser, vil der antagelig ikke være særligt behov for en dispensationsadgang.

Godtfred Knudsen.

Folketingets udvalg vedrørende forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.